

Список використаних джерел:

1. З іменем Святого Володимира: [у 2 кн.] / [упоряд. В.А. Короткий, В.І. Ульяновський]. – К. : Заповіт, 1994. – Кн. 2. – 1994. – 453 с.
2. Лучицкий И., Фортинский Ф. Рецензия на работу К. Пискорского «Кастильские кортесы в переходную эпоху от средних веков к новому времени (1118-1520)». 1897 г. // Ф.66, спр. 200, 2 арк.
3. Новікова О.О. В.К. Піскорський / О.О. Новікова // Український історичний журнал. – 1992. – № 6. – С. 95–102.
4. Піскорський В.К. Вибрані твори та епістолярна спадщина / В.К. Піскорський ; упоряд. О.О. Новікова, І.С. Пічугіна ; НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М.С. Грушевського. – К. : Відродження, 1997. – 352 с.
5. Пискорский В. Лучицкому И. Письмо 3 апреля 1899 г. из Нежина в Киев // Ф.Ш, спр. 15813, 2 арк.
6. Таран Л.В. Историческая мысль Франции и России. 70-е годы XIX – 40-е годы XX вв. / Л.В. Таран ; отв. ред. А. Санцевич ; Украинский госуд. пед. университет им. М.П. Драгоманова. – К. : Наукова думка, 1994. – 200 с.

Моїсєєва О.В.

аспірант,

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

НЕОБХІДНІСТЬ В ІНТЕРАКТИВНОМУ НАВЧАННІ У ВНЗ

Зміни, які відбуваються в житті суспільства, вимагають перегляду основних цілей і призначення сучасної освіти. Формуються сучасні уявлення про фундаментальність освіти, отримавши яку, людина здатна самостійно працювати, вчитися і переучуватися. Сучасні психологи і педагоги готові створювати і реалізовувати особистісний підхід до студента, як один з принципів організації навчально-виховної роботи. Зміна мети освіти повністю переорієнтує процес навчання на особистість студента – його гуманізацію, загальнорозвиваючий характер. Особистісно-орієнтоване навчання передбачає організацію навчання, яке ґрунтується на глибокій повазі до особистості вихованця, врахування особливостей його індивідуального розвитку, відношення до студента, як до відповідального суб'єкту навчально-виховної взаємодії. Реформування освіти вимагає впровадження сучасних педагогічних технологій. Тому для науковців та викладачів актуальним залишається питання, як викладати і вчити, як вчити і вчитися, щоб

зробити ефективним процес навчання. У центрі уваги сучасної освіти повинні бути не стільки навчальні предмети, скільки способи мислення і діяльність студентів. Впровадження інтерактивних технологій у викладання дисциплін дозволяє докорінно змінити навчання у вищій школі.

Останнім часом зацікавленість науковців інтерактивними технологіями, зокрема їх можливостями для розвитку творчого потенціалу студентів, зростає. Цьому питанню присвячені праці вітчизняних та зарубіжних методистів: М.В. Кларін, О.І. Пометун і Л.В. Пироженко, О.І. Когут та інші, які стверджували, що інтерактивні технології в освіті є важливим елементом для навчання і розвитку.

Слово «інтерактив» запозичене з англійської мови («interact», де «inter» – взаємний і «act» – діяти). Таким чином, «інтерактивний» – здатний до взаємодії та діалогу [2]. Інтерактивне навчання – це така форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну мету – створити необхідні, комфортні умови навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність і розумову здатність. Особливість інтерактивних технологій навчання полягає в тому, що навчальний процес здійснюється в умовах постійної, активної взаємодії всіх учасників навчання. Аналізуючи свої дії та дії інших учасників, студенти змінюють свою модель поведінки, більш усвідомлено засвоюють знання та вміння. Тому можна говорити про інтерактивні технології не тільки як про засіб покращення навчання, але і як про засіб посилення виховного впливу.

Інтерактивні технології відіграють важливу роль у сучасній освіті. Їх перевагою є те, що ті, хто навчається засвоюють всі рівні пізнання (знання, розуміння застосування, оцінка), збільшується в групах кількість студентів, які свідомо засвоюють навчальний матеріал. Студенти займають активну позицію в засвоєнні знань, зростає їх інтерес в одержанні знань. Значно підвищується особистісна роль викладача – він виступає як лідер, організатор.

Інтерактивна технологія – така організація навчального процесу, за якої неможлива неучасть учасника у колективному взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії всіх його учасників процесі навчального пізнання. Кожен студент має конкретне завдання, за яке він повинен публічно відзвітуватись або від його діяльності залежить якість виконання поставленого перед групою та перед усіма учасниками завдання.

Інтерактивні технології навчання включають у себе чітко спланований очікуваний результат навчання, окремі інтерактивні методи і прийоми, що стимулюють процес пізнання, розумові й

навчальні умови та процедури, за допомогою яких можна досягти запланованих результатів.

При інтерактивному навчанні студент перетворюється з об'єкта в суб'єкт навчання; він відчуває себе активним учасником подій, а також власної освіти та розвитку (це особливо важливо для студентів старших курсів). Саме це забезпечує внутрішню мотивацію навчання, що сприяє його ефективності. Особлива цінність інтерактивного навчання в тому, що студенти вчаться ефективній роботі в колективі. Інтерактивне навчання сприяє не тільки формуванню цінностей, навичок і вмінь, а й створенню атмосфери співпраці, взаємодії, дозволяє педагогу стати справжнім лідером навчального колективу [1, с. 2-4]. Одним з принципів гуманної педагогіки є принцип розвитку всіх студентів – і сильних, і слабких, що можливо в умовах співпраці студентів, різних за рівнем розвитку. Їх спільна діяльність у процесі навчання і освоєння навчального матеріалу означає, що кожен студент вносить у цей процес свій індивідуальний внесок, що відбувається обмін знаннями, ідеями, способами діяльності. Причому відбувається це в атмосфері доброзичливої і взаємної підтримки, що не тільки дозволяє отримувати нові знання, але й розвиває саму пізнавальну діяльність, переводить її на більш високі форми кооперації та співробітництва. Тому особливо важливо, щоб студенти дійсно могли повністю себе реалізувати. Саме на таких інтерактивних заняттях студенти будуть сміливо висловлювати свою думку, будуть готові почути критику на свою адресу, висловити зауваження. На таких заняттях викладач повинен стати невидимим диригентом, який вміє вчасно почути, помітити, підтримати кожного студента.

У Національній доктрині розвитку освіти України пріоритетним напрямком у розвитку освіти є підготовка освічених людей, кваліфікованих спеціалістів, здатних до творчої праці, професійного розвитку, освоєння і впровадження сучасних технологій. Людей, здатних вчитися та переучуватися. Саме тому впровадження інтерактивних технологій у вищих навчальних закладах є необхідним завданням. За допомогою інтерактивних технологій студенти вчаться критично мислити, спілкуватися один з одним, висловлювати свої думки, легко засвоювати навчальний матеріал та використовувати його на практиці.

Потрібно розглядати кожного студента як окрему особистість з її поглядами, переконаннями, почуттями. Саме інноваційні технології, зокрема інтерактивні, передбачають вирішення цього питання.

Список використаних джерел:

1. Алексич Т. М. Використання інтерактивних технологій на уроках іноземної мови як засіб підвищення ефективності навчання: методичний матеріал / Т. М. Алексич // Англійська мова та література. – 2008. – № 13. – С. 2-4.
2. Суворова Н. Інтерактивне навчання нові підходи / Н. Суворова. М.: Прогрес, 2005. – 214 с.

Сойнова Н.І.*викладач,**Коростишівський педагогічний коледж імені І.Я. Франка***ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ
У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС**

Національною стратегією розвитку освіти в Україні на 2014-2021 рр. визначено, що освіта належить до найважливіших напрямків державної політики України. Освіта – це стратегічний ресурс соціально-економічного, культурного і духовного розвитку суспільства, поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення міжнародного авторитету й формування позитивного іміджу нашої держави, створення умов для самореалізації кожної особистості.

З огляду на визначені пріоритети найважливішим для держави є виховання людини інноваційного типу мислення та культури, проектування освітнього простору з урахуванням інноваційного розвитку освіти, запитів особистості, потреб суспільства і держави. До механізму реалізації поставлених завдань віднесено розроблення, затвердження та впровадження в освітню практику положень про дистанційну форму навчання в системі загальної середньої, позашкільної професійної освіти, зокрема ВНЗ I-II рівня акредитації.

Сьогодні стає очевидним, що форми організації професійної освіти у ВНЗ I-II р. а. є неадекватними сучасним соціально-економічним запитам. Це породжує об'єктивні протиріччя між: потребою громадян різних соціальних груп у виборі цілей, змісту, режиму, термінів, методів і засобів навчання з урахуванням особистісних та професійних потреб – з одного боку, і відсутністю умов для їх забезпечення – з іншого; потребою освітніх установ початкової професійної освіти у розвитку нових інформаційних технологій навчання, форм організації індивідуальної освітньої діяльності, інтерактивних методів управління